

For så vidt angår paragraffens indhold gælder bestemmelsen om, at der skal tages hensyn til skolens funktion som øvelsesskole, efter formuleringen af nærværende forslag ved alle ansættelser ved eller alle overflytninger til en kommunal skole, der er fast øvelsesskole, medens den efter lovforslag I kun nævnes udtrykkeligt vedrørende ansættelse af lærere ved en fast øvelsesskole, der er vedkommende kommunes eneste skole. I loven af 1954 § 30, stk. 4, er der en tilsvarende forskrift vedrørende ansættelse af lærere ved kommunale skoler, der benyttes som øvelsesskoler. Man finder det rimeligt, at det klart kommer til udtryk i den kommende lov, at der ved enhver ansættelse af ledere eller lærere ved en kommunal fast øvelsesskole eller flytning af en ved det samlede skolevæsen ansat lærer til en sådan skole foruden de hensyn, der almindeligvis tages, skal tages hensyn til skolens funktion som øvelsesskole.

Efter loven af 1954 § 30 gælder retten for en seminarirektor til at udtale sig om ansættelser ved en kommunal øvelsesskole ikke, når øvelsskolen hører under Københavns kommune. Da man finder, at den foreskrevne kontakt mellem seminarieret og de kommunale skolemyndigheder vil kunne være af værdi i alle tilfælde, og da den som anført ikke gør noget indgreb i ansættelseskompetencen, har man udformet lovforslaget sådan, at reglerne også får virkning for faste øvelsesskoler i Københavns kommune.

Bestemmelsen i stk. 2 om, at vedkommende skolekommission skal have lejlighed til at udtale sig om ansættelser ved en statsøvelsesskole, er i forhold til 1954-loven og lovforslag I udvidet, så den omfatter ansættelse ikke blot af lærere, men også af ledere.

Efter 1954-lovens § 30, stk. 4, skal de enkelte øvelsskolelæreres medvirken ved undervisningen i praktisk skolegerning godkendes af seminariets rektor. I lovforslaget (stk. 3) er denne regel ændret til, at de lærere ved kommunale faste og ved supplerende øvelsskoler — altså ved alle øvelsskoler, der ikke har ledelse fælles med seminarieret — der skal undervise i praktisk skolegerning, antages der til af seminarierne efter aftale med skolernes ledere eller — hvad der for så vidt følger af den almindelige kompetencefordeling i folkeskolen, men af klarhedsgrunde er nævnt udtrykkeligt i nærværende lovforslag — de kommunale skolemyndigheder.

Hensigten med ændringen er dels i så vidt udstrækning som muligt at skabe en fast stab af praktiklærere, dels at tilvejebringe en stærkere tilknytning mellem de enkelte praktiklærere og seminarieret. De lærere, der til stadighed underviser i praktisk skole-

gerning, kan herefter antages af seminarieret til dette arbejde efter faste aftaler, der på den ene side forpligter dem til at samarbejde med seminarieret om praktikundervisningens udformning, deltage i de nødvendige møder på seminarieret, udarbejde rapporter om de studerende m. v. og på den anden side sikrer dem kontinuitet i arbejdet over en årrække. Disse lærere udgør den faste stab af praktiklærere. Der vil endvidere kunne træffes mere begrænsede aftaler med praktiklærere — normalt ved de supplerende øvelsskoler — der kun lejlighedsvis medvirker ved praktikundervisningen.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til 1954-lovens § 30, stk. 5, men er udvidet, så den dels udtrykkeligt omfatter ledere af de pågældende øvelsskoler, dels også gælder for faste øvelsskoler, når disse er kommunale.

Til § 20.

Bestemmelsen er den samme som § 17, stk. 2 i lovforslag I og § 31, stk. 2 (om statsseminarier) i 1954-loven.

Til § 21.

Bestemmelsen svarer til bestemmelserne i § 35 stk. 2 og 3 samt § 37, stk. 2 i 1954-loven. Bestemmelserne i § 35, stk. 1, 4 og 5 i denne lov er ophævet ved lov nr. 50 af 25. februar 1963 om Danmarks Lærerhøjskole, i hvilken lov det tillige er fastsat, at de i §§ 36 og 37 stk. 1 og 3 indeholdte bestemmelser om undervisningen kan erstattes af bestemmelser givet ved kgl. anordning i henhold til § 4 i loven om lærerhøjskolen.

Den videre uddannelse på lærerhøjskolen vil blive tilrettelagt under hensyn til den nye lov om læreruddannelsen, og blandt de uddannelsesmuligheder, man tænker sig, er dels en til undervisningen på seminarierne svarende undervisning i liniefag og pædagogisk speciale, altså en mulighed for supplerende uddannelse „i bredden“, dels en videregående undervisning „i dybden“, der bygger videre på liniefagsuddannelsen og den pædagogiske specialeuddannelse.

Til §§ 22, 23 og 24.

Den foreslåede formulering er en forenkling og sammentrækning af §§ 23-26 i lovforslag I og tilsligter ingen ændring af bestemmelsernes indhold. Dog er efter nærværende lovforslag regler om, hvem der fordeler støtten til videre uddannelse, og om udbetalingsmåden henskuet til undervisningsministerens fastsættelse, da der er tale om mere praktisk betonedede bestemmelser, som bør kunne tilpasses efter den videre uddannelses nærmere ordning.

Bestemmelserne svarer til §§ 38-41 i loven af 1954.